

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 22. aprīlī iesniedza Tribunalul Sibiu (Rumānija)
– Silvia Georgiana Câmpean/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația
Fondului pentru Mediu**

(Lieta C-200/14)

(2014/C 235/06)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Silvia Georgiana Câmpean

Atbildētājas: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālie jautājumi

Vai Līguma par Eiropas Savienību 6. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. un 20. pants, 21. panta 1. punkts un 47. pants, princips par Eiropas Savienības tiesībās aizliegtu nodokļu atmaksāšanu atbilstoši Tiesas judikatūrai, Eiropas Padomes Ministru komitejas Rekomendācija Nr. 16/2003 un Eiropas Padomes Parlamentārās Asamblejas Rezolūcija Nr. 1787/2922 jāinterpretē tādejādi, ka tie nepieļauj tādu tiesību normu kā Valdības steidzamības kārtībā pieņemtā rīkojuma Nr. 8/2014 XV pants?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 23. aprīlī iesniedza Tribunal Català de Contractes
del Sector Públic (Spānija) – Consorci Sanitari del Maresme/Corporació de Salut del Maresme i la Selva**

(Lieta C-203/14)

(2014/C 235/07)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

Pamatlietas puses

Pieteicējs: Consorci Sanitari del Maresme

Atbildētāja: Corporació de Salut del Maresme i la Selva

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽¹⁾, publiskās administrācijas iestādes ir uzskatāmas par publisko tiesību subjektiem?
- 2) Vai gadījumā, ja atbildams apstiprinoši, saskaņā ar minēto 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK publiskās administrācijas iestādes ir uzskatāmas par saimnieciskās darbības subjektiem un līdz ar to drīkst piedalīties publiskā iepirkuma procedūrās?
- 3) Vai gadījumā, ja atbildams apstiprinoši, saskaņā ar minēto 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK publiskās administrācijas iestādes drīkst tikt iekļautas un tām jābūt iekļautām oficiālajos atzīto būvuzņēmēju, piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju sarakstos vai publisko vai privāto sertifikācijas iestāžu veiktajā sertifikācijā, kas Spānijas tiesībās ir pazīstama kā uzņēmumu klasifikācijas sistēma?

- 4) Vai 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK Spānijas tiesiskajā regulējumā ar 2011. gada 14. novembra Karaļa Leģislatīvo dekrētu Nr. 3/2011, ar kuru pieņem Publiskā iepirkuma likuma pārstrādāto redakciju, šīs direktīvas izpratnē ir transponēta nepareizi, un vai gadījumā, ja tas tā ir, Spānijas likumdevējs minētā Karaļa 2011. gada 14. novembra Leģislatīvā dekrēta Nr. 3/2011 62. un 65. pantā ir ierobežojis publiskās administrācijas iestāžu iespējas tikt ierakstītām uzņēmumu klasifikācijas reģistros?
- 5) Kādi saskaņā ar minēto 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK būtu līdzekļi, ar kuriem var apliecināt spēju slēgt publiskā iepirkuma līgumus gadījumā, ja publiskās administrācijas iestādes drīkst piedalīties iepirkuma procedūrās, bet attiecībā uz tām nevar veikt uzņēmumu klasifikāciju?

(¹) OV L 134, p. 114; Īpašais izdevums latviešu valodā, 6. nod., 7. sēj., 132. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 28. aprīlī iesniedza High Court of Justice,
Chancery Division (Apvienotā Karaliste) – Société de Produits Nestlé SA/Cadbury UK Ltd**

(Lieta C-215/14)

(2014/C 235/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice, Chancery Division (England and Wales)

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Société de Produits Nestlé SA

Atbildētāja: Cadbury UK Ltd

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, lai pierādītu, ka preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju tās lietošanas rezultātā Direktīvas 2008/95/EK (¹) 3. panta 3. punkta izpratnē, pietiek, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka attiecīgajā datumā būtiska attiecīgās sabiedrības daļa atpazīst preču zīmi un sasaista to ar pieteikuma iesniedzēja precēm tādējādi, ka, ja tai būtu jānosaka, kas pārdod preces ar šo preču zīmi, tā norādītu uz prasītāju; vai arī prasītājam ir jāpierāda, ka būtiska attiecīgās sabiedrības daļa paļaujas uz preču zīmi (pretstatā jebkurai citai preču zīmei, kas arī var pastāvēt) kā uz norādi par preču izcelsmi?
- 2) Vai tad, ja formu veido trīs būtiskas pazīmes, no kurām viena izriet no pašu preču rakstura un divas ir vajadzīgas, lai panāktu tehnisku rezultātu, šīs formas reģistrācija par preču zīmi ir izslēgta ar Direktīvas 2008/95/EK 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) daļu un/vai ii) daļu?
- 3) Vai Direktīvas 2008/95/EK 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa ir interpretējama tādējādi, ka tā nepieļauj tādu formu reģistrāciju, kas ir vajadzīga, lai panāktu tehnisku rezultātu, attiecībā uz veidu, kādā preces tiek ražotas, pretstatā veidam, kādā preces pilda savu funkciju?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2014. gada 27. februāra spriedumu lietā T-256/11 Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar/Eiropas Savienības Padome 2014. gada 5. maijā iesniedza Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar

(Lieta C-220/14 P)

(2014/C 235/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Ahmed Abdelaziz Ezz, Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed, Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin, Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (pārstāvji – I. Burton, J. Binns, Solicitors, J. Lewis QC, B. Kennelly, J. Pobjoy, Barristers)